

MEMORIA
VIRI
*Admodum Reverendi, Præclarissimi
& Doctissimi*
DOMINI
M. HENRICI
GOLTZII,
Fidelissimi Ecclesiæ Cathedralis Archi-
Diaconi,
*lugubri manu Posteritati
commendata*
CIVIBUSQUE suis
ut in funus veniant,
indicata
à
RECTORE ET SENATU REGIÆ
ACADEMIÆ REGIOMONTANÆ.

REGIOMONTI, Literis REUSNERIANIS, 1715.

Btinuit ergò & suam tandem Rudem
Vir admodum Reverendus, Praeclarissimus
& Doctissimus, M. HENRICUS
DOLZI Ecclesiae Cathedralis Archi-
Diaconus, uti meritissimus, ita fidelissimus,
ac à periculo illo atque operoso,
quo inter varios labores & dolores, quibus vita
hæc absolvitur etiam felicissima, LXI. annis conti-
nuò fuit exercitus, discrimine dimissus, verâ inter
beatos Cœli Cives nunc libertate est donatus.
Summa equidem Rudiariorum Romæ felicitas erat,
consummatô, post multas operas arenæ elocatas,
gladiatoriô munere, rude donari, atque Pileum.
præmium reportare: (a) ast quam modis omnibus
illustrior ea est dignitas, qua post molestissimum.
Vitæ Cursum alacriter consummatum, post confe-
ctum fortiter gravissimum Certamen, Caput æter-
no Justitiæ diademeate, manus semper vivis palma-
rum frondibus ornatus jam gaudet piè NOSTER
defunctus. (b) Sanè si, omni Ejus vitâ exactâ, sin-
gula, quibus Cœlestis Eum Bonitas ornaverat, co-
gites, haud vulgata felicitatis argumenta depre-
hendes; quæ uti ipse humillima devotione quoti-
diè celebrare, atque DEO, uni omnium benignissi-
mo Autori, ultrò accepta referre solebat: ita
semper istorum iniens rationem, labore & dolore
sic abundare undiquaque profitebatur, ut nisi soli-
dioris atque certioris felicitatis, post summas vitæ
hujus ærumnas, spes superesset, ne digna, quæ ter-
renæ hujus felicitatis nomine venirent, statueret.

Nunc

(a) Vid. Desid. Erasmi Roterod. Adagia, Chiliad. I. Cent. IX. num. 24. *Jus. Lipsii*
Saturnal. lib. II. cap. 23. & Thom. Goodwin Antholog. Roman. L. II. Sect. III.
cap. 10.

(b) Apocal. VII. 9.

Nunc verò, postquam expletam hanc suam, inter
cœlestia, spem experitur, absolutissimæ simul feli-
citatis obtinens Metam & Caput, reverâ videt,
qnàm longissimo intervallo, à perfectione distet
splendidissima etiam Mundi hujus fortuna, ac pro-
inde eò magis præsentibus ibidem delectatur,
quo vaniorem præteriorum vilitatem cognovit.
Quamdiu Beato Nostro in Stadio hujus vitæ curren-
dum atque de virtute in virtutem procedendum
fuit, tamdiu Paulinum istud perpetuò instar Sym-
boli secum recoluit: Non quodjam apprehenderim, aut
jam consummatus sim: persequor tamen, ut appreben-
dam, posteaquam à Christo JESU apprehensus sum. Fra-
tres, ego me ipsum non arbitror apprehendisse: unum verò
quæ retro sunt, obliviscor, ad ea verò, quæ antrorsum,
contendo. Ad scopum persequor, ad præmium supernæ
vocationis DEI in Christo JESU. (c) Jam rude do-
natus est, quinimò Pileum exoptatæ libertatis atq;
Coronam consummatæ gloriæ consecutus est, nunc
inter æternitatis honores, æternum FELIX agit.
Mementote, Divus inquit Gentium Doctor, Ducto-
rum vestrorum, qui locuti sunt vobis sermonem DEI;
quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.
(d) Agedum ergò, cuius Vivi summis pariter at-
que medioxum gratum semper extitit Nomen ac
honoratum, ejus demortui etiam non alia, quin
nunquam intermoritura apud nos existat memo-
ria! Quamobrem, dum monumentum aliquod lite-
rarum conamur, quid convenientius præstando
huic pietatis officio adhibeamus, quàm si ærumno-
sum atque multiplici rerum discriminî obnoxium,
laudabilem tamen & nunc felici cursu absolutum.,

bea-

(c) Philipp. III. 12. 13. 14.

(d) Hebr. XIII. 7.

beatè Nostri Defuncti, vitæ cursum, sub imagine
AGONISTICORUM EXERCITIORUM nobis ob
oculos posuerimus, seræque Posteritati commen-
daverimus. Non enim profanarum modò, sed &
divinarum insuper Literarum conspirans firmat
consensus, vitam hanc mortalium in hoc mundo,
præprimis Christianorum, & vel maximè eorundem
Antistitum atque Doctorum in hâc militante Ec-
clesia, indefessum curriculum, gravem luctationem,
decertatoriam pugnam & perpetuam in his terris
malitiam esse, adeò, ut qui hæc negare aut saltem
in dubium vocare ausus ferit, vel divini Codicis
omnino ignarus, vel rerum mundanarum imperi-
tus, vel etiam sui ipsius oblitus existat, necesse sit.
(e) Nec cum omnia hujus rei capita attingere, præ-
sentis instituti permittat ratio, paucissima tantum
eademque palmaria lustrabimus. Flebile istud est
Effatum Jobi, Viri in vicissitudinibus & calamitati-
bus vitæ hujus præsentis undique satis exercitati:
Homo, natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur
multis miseriis. Militia est vita hominum in hac terra,
& sicut dies Mercenarii, dies ejus. (f) Sic & Beatus
noster in Arenam hujus Mundi missus, & ad certan-
dum atque pugnandum veluti natus est A. C. 1653.
VII. Id. Decembr: Parentibus honestissimis: Patre,
Viro Nobilissimo atque Spectatissimo, Domino GODO-
FREDO GOLTZIO, antea Præfecturæ Bal-
gensis Scribâ dexterimô, debinc Serenissimi Electoris
Brandenburgici Rei Frumentariæ Præfecto, annos
ultra quadragesimum, meritißimo. Majores insu-
per in Paternâ hâc Lineâ habuit Viros & Famæ
integritate, & meritis in Ecclesiam, inclytos:
præ-

(e) Job. IX. 25. Syrac. XL. 6.

(f) Job. XIV. 1. & VII. 1.

præprimis Avum, Virum Consultissimum & Amplissimum
Nominis, Dominum BARTHOLOMÆUM GOL-
TZIUM, Berolinensis Reipubl. Consulem gravissimum,
& geminarum Ecclesiarum primi Ordinis Antistitem supre-
num. Matre prognatus est Nobilissimâ & Sexûs suâ
Virtutibus ornatissimâ Fœmina, MARIA, Viri pluri-
mum Reverendi, Clarißimi & Doctissimi, Domini M.
HENRICI CRUSII, Ecclesiae Tapiavensis Pastoris,
per LVII. annos uti fidelissimi, ita & emeriti, dilectâ Filiâ.
Cursores atque Luctatores primum oleo, deinde
ceromate ante initum certamen inungi solitos, Ve-
terum abundè testantur monumenta. (g) Infantem
recens natum, Honestissimi Parentes, pariter Sacri
Baptismatis fonte abluendum statim curârunt, in
quo Regenerationis atque Renovationis lavacrum,
cœlesti Spiritus S. oleo, ad currendum alacriter in-
stadio hujus vitæ, & fortiter adversus abnegatos
Fidei hostes pugnandum, quasi undus atque ini-
tiatus est. (h) Cursores & Athletæ vel à teneris in
Gymnasii exercebantur, ut tandem in publicis lu-
dis, sacrisque certaminibus & Populum oblectare,
& viatoriâ, præmiisque potiri valerent: (i) Neque
in his præludiis solertissima optimorum Parentum
defecit cura, sed in optimam filii educationem in-
cumbentes, ut probè jaçtis pietatis fundamentis,
animus ipsius reliquis etiam saluberrimis Artium ac
Scientiarum Præceptis imbueretur, tam privatâ,
quam publicâ informatione puero prospexerunt,
vigoremque animi ac vividum ingenium mature

B

tra-

(g) Vid. P. Fabri Agonistica, L. II. cap. 12. & Jac. Lydii Agonistica Sacra,
(h) Tit. III. 5. 6. (cap. VIII.

(i) Vid. Hieron. Mercurialis Tractat. de Arte Gymnasticâ, & Joh. Jac. Hofmanni
Continuat. Lexici universalis, Tom. I. sub voce Cursor & Gymnasium, p. m.
572. & 825.

tradiderunt ulterius excitandum clarè docto JOH.
CZIKORRA, tum Studioso, dehinc Polonicæ Ecclesiæ
in Æde Steindammenſi Cantori exercitatiſimo. Positis
privati hujus tirocinii rudimentis, in publicam Pa-
laeſtram (k) Scholæ Lœbnicensis postmodum in-
troducetus, Diribitoribus ejusdem, beatæ memorię
clarissimo M. JOACHIMO BABATIO, tum temporis
indefesso illius Rectori, ejusdemque affiduis Colle-
gis commendatus fuit, quorum singulari industria,
adeò brevi profecit, ut in Progymnaſticis hisce lu-
dis jam probè exercitus, summa cum laude Pileum
Academicæ libertatis & petere & impetrare po-
tuerit. (l) Neque enim, qui pravus hodie multo-
rum mos existit, nuda & cruda in Academiam no-
stram intulit Studia, sed in ludo Scholasticæ hujus
ſuæ Palæſtræ, tam latinas, quam græcas, aliasque
humaniores literas ita excoluit, ut in omni hâc ele-
gantiori literaturâ promptè ac feliciter omnia
ſemper præſtare atque expedire valuerit. Opti-
mâ itaque cum veniâ & summa cum laude atque
benedictione A. 1671. V. Nonar. Octobr. è Scholâ
ante laudatâ dimiſſus, ad graviora in hanc nostram
Academiam venit exercitia, & in numerum reli-
quorum ſuorum Commilitonum receptus est, Re-
ctor Magnifico, Viro Excellentissimo, Ampliſſimo atque
Experientiſſimo, Domino GEORGIO LOTHO,
Medicin. D. & Prof. Prim. celeberrimô. In hōc Curri-
culō ut tantò facilius atque felicius metam attin-
geret exoptatam, nec proprio ausu & arbitrio cur-
ſum ſuum iſtituit, nec promiſcuè cœcorum, quo-

(k) Vid. Gerb. Job. Voſſius in Tract. de Arte Gymnaſticâ, cap. III. §. 9. & ſeqq.
p. m. 13.

(l) Vid. Job Jac. Hofmanni Continuat. Lexic. Univers. Tom. II. ſub voce Pileus,
p. m. 513.

rumvis Duorum Compendia, quæ plerumque ma-
gnō cum diſpendio in avia & devia ducunt, ſecu-
tus eſt; ſed pedetentim à lineâ more antiquorum.
Curſorum primū inceſſit, (m) ſat citò reputans
ſe ſcopum obtainere, ſi modò cum laude & ſat bene.
Quo fine cordatos & de Republ. literariâ optimè
meritos Duumviros ſibi elegit Mantuuctores,
Nobilissimum atque Clarissimum Dominum M. FRIDE-
RICUM RÜCKERUM, Scholæ Lœbnicensis Rectorem
vigilantiſſimum, & Nobiliſſimum ac Clarissimum Dominum
M. CHRISTOPHORUM Hartknochy ſub quorum pri-
vatâ Studiorum direktione atque moderamine,
tantos vel intra triennium in Logicis, Politicis, Geo-
graphicis atque Historicis progreſſus fecit, ut non ſo-
lū privatim, ſed & publicè jam athletica reſpon-
dendo & opponendo ſubiret munia. Testantur
hoc vel gemina iſta ſpecimina, de Iuſtitia universalis
& de Naturâ & Conſtitutione Poëtices ad mentem Aristote-
li, quorum prius A. 1674. Præſide laudatō M. Fri-
der. Rückero, posterius verò ſub Præſidio celeberrimi
M. Christophor. Hartknochen A. 1675. muſculè defendit.
Neque hinc & ſummis atque de noſtrâ Academiâ
optimè meritis Antitribus ignotus mansit, ſed vel
maximè Viro ſummè Reverendo, Ampliſſimo atque Excel-
lentiſſimo, Domino MELCHIORI ZEIDLERO,
Philos. & S. Theol. D. Prof. Publ. & t.t. Concionat. Aulico
Secund. nec non Viro Prænobiliſſimo, Ampliſſimo ac Ex-
cellentissimo, Domino M. ANDREÆ HEDIONI,
Metaph. & Log. P. P. Ordin. innotuit, è quorum &
publicis & privatis fideliffimis Institutionibus in-
Curſu ſuo Philosophico ſe multum profeſiſe, ſem-
per grata mente recoluit. Primô ſic Curſu ad
me-

(m) Conf. Jac. Lydi Agonistica Sacra, cap. VII. p. 29.

metam ferè feliciter perductō, alterum, nempe, Theologicum, pari alacritate animi iniit, hancque summam felicitatem nactus est, ut Ductum. Consummatissimorum eō tempore Publicorum Scientiæ Divinæ Professorum sequi potuerit. Præcipue verò Homileticæ Theologiæ rudimenta, variisque Exercitiis consolidata fundamenta Viro Magnifico, summè Reverendo atque Excellentissimo, Domino BERNHARDO von SANDEN, t.t. Palæopolitani Cœtūs Archi-Diacono, mox Pastori vigilantissimo, tandemque S. Theol. D. & Prof. Prim. S. R. M. à Concionibus Aulicis supremo, & in Prussia Episcopo Venerando, accepta tulit; in quo Studiorum genere adeò mox crevit atque adolevit, ut non nisi summo omnium cum applausu Cathedram Ecclesiasticam semper descenderit. Et licet intra hosce Patrios Cancellos (n) perfectus Illi ad Eruditionem Cursus pateret, ampliora tamen Spatia, institutis ad extera loca excursionibus, ipse consilio optimi Parentis sui sibi aperuit. Felici proinde pede, ut Studia Theologica atque Philosophica magis magisque excoleret, A. 1677. Thorunium petiit, hinc per Poloniam Vratislaviam contendit, Silesiamq; peragravit; in Lusatia superiori Budissam, Gorlitum, Zittaviam, Lœbaviam, Laubanam & Camentiam, vulgo sic dictas Hexapoles, visitavit; tandemque salutatâ Dresdâ, Lipsiam venit, ubi mox & Auditor & Convictor Maximè Reverendi, Excellentissimi atque Amplissimi, Domini JOH. BENED. CARPZOVII, SS. Theol. D. & P. P. celeberrimi factus est, posteaquam à Magnifico t. t. Rectore, Viro summè Reverendo atque Am-

(n) Vid. Joh. Jac. Hofmanni Continuat. Lexici Universal. Tom. I. sub voce *Cantelli*, p. m. 341. a.

Amplissimo Domino JOH OLEARIO, t.t. SS. Theol. Licent. & P. P. Civium Academicorum Albo prius fuerat insertus. Neque tamen in hoc Lyceō (o) suum optimè promeritum consecutus est Brabenum, sed in inclyta demum Jenensi Academiâ istud quoad egregios in Philosophiâ conatus obtinuit, in quâ non solùm à Magnifico Rectore t. t. Virō maximè Reverendō, Domino JOH. GUILIELM. BAJERO, SS. Theol. D. & Prof. Publ. Ordin. in numerum istius loci Academicorum, sed & mox à Celeberr. Domino PHILIPPO MULLERO, Eloquentiæ & Poëseos Prof. Publ. Ordin. act. t. Philosophicæ Facultatis spectabilis Decano, præviò tum confveto tentamine, tum solenni examine, in numerum Candidatorum, summos in Philosophia honores ambientum, receptus, tandemque à Virō Excellentissimō atque Amplissimō, Domino CASPARO POSNERO, Physic. Prof. Publ. Ordin. tanquam Brabentâ, rite constitutō, admodumque conspicuō, Laureâ Magisteriali A. 1677. Non. III. Decembr. redimitus est. Jam sentiebat Beatus Noster, eidem in hac publicâ Palæstrâ non modò currēdō, sed etiam dimicandō ad altiora tendendum, Aliisque nunc ipsi & præeundum & ad pugnam Veritatis præludendum, esse, ideoque nihil magis in votis habuit, quam ut ad hoc modò literarum certamen, mox fortè sacrum futurum debitâ spirituali armaturâ, tot exercitatissimorum in inclytis modò nominatis Academiis, viventium atque vigentium Virorum experientiâ tutius se munire posset: quem in finem & primum jam in superiori exteris inter Musas Cathedrâ specimen præstandum præparaverat,

(o) Conf. Joh. Philip. Pfeifferi Antiquit. Græc. lib. 2. cap. 66. pa-

pariterque de revisendâ pristinâ Lipsiensi Academiâ firmiter sibi proposuerat: ast impedimento ipsi fuit sinistra & periculosa dilectissimi Parentis valetudo, quæ ipsi in hōc curriculō molestam injecit remoram, *Beatumque Nostrum* celeriori pede in Patriam revocavit, quam eundem dimiserat. Vix enim in Patriam terram redux, & jam A. 1663. maternâ curâ orbatus, etiam beneficium Paren tem, cuius mox decedentis vix per VI. Septimanas curam habere potuerat, A. 1678. d. 31. Jul. flebili fato amisit. Ex hoc tempore propria piè *Defuncti Nostris* incepit cura. Itaque Jure Academicō sub Rectoratu *Viri Magnifici, Amplissimi atque Experientissimi, Domini JOHANN. GEORG. STRASBURG,* Med. D. & P.P. Ordin. repetitō, ab Amplissima Facultate Philosophicā solemini more receptus, mox pro Receptione in Eandem Positiones aliquot ex utrāque Politicæ parte depromptas, amicæ Sym-Palæstritarum collationi d. 27. August. exposuit. In hāc statione ritè occupatā, nec Ipse stetit, nec alios otiosos stare permisit, sed legendo ac disputando in variis Scientiis Philosophicis, præser tīm *Logicis Politicis, Physicis, Historicis & Geographicis,* cæteris suis, non solum Nobilibus, verūm etiam Generosis Commilitonibus, tantā animi alacritate præivit, eorundemque gressus solidioribus Philosophicarum demonstrationum exercitationibus, assistente Divinâ Gratiâ, ita feliciter firmavit, ut vel Tyrones ante hunc Magistrum suum, exoptatam tam in Ecclesiasticis, quam Politicis functionibus, non sine parvō animi ejusdem gaudiō, obtinuerint Promotionem. In publicam Arenam disputando de materiis, in primis Politicis, haud

haud vulgaribus, sexies descendit, nec nisi Victor inde semper rediit, testantur hoc vel tot egregia Specimina singulis ferè annis erudito Orbi publicō prælō communicata: veluti A. 1680. Quæstio Politica: *Utrum Jus naturale cadat in Brutis?* A. 1681. Dissert. de Imperiō Patris domesticō; A. 1682. Exercitat. de Quæstione: *An, & quomodo ex malis civili ter boni, & contra, ex bonis nonnunquam reddi possint mali?* Annō eōdem Decas Controversiarum Politicarum; A. 1683. Disputat. de Jure Talionis; denique A. 1684. Exercitat. Academica, Selectiores quasdam è Politicâ exhibens Controversias. Veruntamen non modò ad Philosophica Certamina, sed vel maximè ad Bella DOMINI gerenda, *Beatus Noster à Supremo Agonothetâ destinatus erat, qui etiam præstítuto tempore Eidem Baculum Pastorale in manus dedit.* Licet enim vacantibus Officiis Ecclesiasticis, Landsbergensi & hic Regiomonti in Monte Avenariō, nondum præficeretur, nec per Divinam Providentiam. A. 1684. Celeberrimo D. Zeidlero, t.t. Ecclesiæ Cathedral. Pastori fidelissimo quidem, ast cum multis multō labore defatigati corporis ægritudinibus perpetuò confliktanti, *Beatum Nostrum* ex voto in adjutorium suum sibi adsciscere concederet: illuxit tamen hora, quā post discessum è vitâ *Viri plurimum Reverendi atque Doctissimi, Domini DANIELIS ERASMI, Cœtus Læbnicensis Archi-Diaconi longè meritissimi, Beatus Noster* in vineam Domini ritè vocatus, atque præviâ Concione pro-

probatoriā, consvetoque Venerandi Consistorii Sambiensis Examine, in locum pie defuncti surrogatus, tandem à Virō maximè Reverendo ac Amplissimō, Dominō M. GEORGIO FUNCCIO, Pastore Læbnicensis Ecclesiæ, ut & Consistorii Sambiensis Assessore gravissimō, Sacro huic Muneri & initiatus, & Domin. XVI. post Trinit. in istud solenniter introductus est. In quo per integrum Sexennium multo cum fructu, veluti in stadio, Spectatoribus suis fidelibus, & vitæ integritate & doctrinæ puritate ita præcurrit, atque pro veritate Doctrinæ cœlestis, tanquam pro aris & focis sic dimicavit, ut etiam ad altius dignitatis fastigium in eodem Cœtu adscendere potuisset, nisi id ipsius modestia recusasset. Placuit nihilominus Sapientissimo rerum humanarum Arbitro, ut, cum A. 1690. *Vir admodum Reverendus atque Doctissimus, Dominus CONRADUS GOERITZIUS*, Cathedralis Ecclesiæ Archidiaconus Vigilantisimus, placida morte dimitteretur, & ad perennem quietem transferretur, *Beatus Noster*, unanimi suffragio ad dicendum & dimicandum in aliam, nempe Cathedralis Ecclesiæ stationem vocaretur; huic divinæ voluntati protinus morem gerens, & priori dilectissimo Cœtui valedixit, novamque Spartam, introducente Eum, die Domin. XVI. post Trinit. *Admodum Reverendo, Domino M. GODOFREDO STEIN*, Ecclesiæ Cathedralis Pastore disertissimo, atque venerandi Consistorii Sambiensis Assessore gravissimo, sequenti Domin.

Domin. XVII. post Trinit. strenuus Christi miles occupavit, quam nunquam segnis neglexit, nec unquam timidus deseruit, sed contra omnes Satanæ & pessimarum corruptiarum insūitus, intaminatæ Conscientiæ clypeo tectus, acriter adeò & vigilanter ad extremum usque vitæ halitum defendit, ut irrepentibus vitiis intrepidus resisteret, & pro virili commissas fidei suæ animas DEO puras atque Verbi Ministerio purgatas reddere allaboraret. Molestum hunc vitæ cursum, ut eò felicius & quoad domesticas curas, absolveret, An. 1685. die 5. Maji in matrimonium primùm duxit Virginem tunc letissimam SOPHIAM, B. Domini GEORGI STEPHANI, Advocati trium Almæ nostræ Regionantæ Scabinatum felicissimi, dilectissimam Filiam; idque pacificum pariter & concors per integros XVI. annos expertus, & septenariâ prole divinitus donatus est, quinque nimirum Filiis, & duabus Filiabus, ex quibus jam bini filii totidemque Filiæ ante Patrem cœlestes obtinuerunt diadema; inter superstites vero partim absens Clarißimus GODOFREDUS HENRICKUS Golz / Philosophæ Magister dignissimus, & Theologiæ Cultor indefessus, partim praesentes, THEODORUS atque GEORGIUS

D

FRI-

FRIDERICUS GOLTZII, maturum optumi Parentis mortem acerbè lugent. Hoc vinculo conjugali Anno 1701. die 27. Julii invidiâ mortis solutô *Beatus noster per eum viduus*, ut suis eò melius prospiceret, ad vota secunda A. 1702. die 5. Octobris transiit, *Nobilissimam atque omni Virtutis genere ornatisimam Virginem, CATHARINAM ELISABETHAM*, *Viri Maximè Reverendi atque Amplissimi, Domini M. JOHANN. QUANDTEN*, t. t. *Paleopolitani Archi-Diaconi optimè meriti, nunc Pastoris atque Confessorii Sambiensis Confiliarii gravissimi Filiam, natu medium*, matrimonio sibi junxit, cuius singulari atque indefessâ curâ, infirma atque morbosa illius ætas usque ad extremum vitæ terminum, non sine propriô vitæ dispendio, per integros ferè XIII. annos foata atque nutrita fuit. Qualem verò habuerint matrem hoc tempore curatricem, vel ipsi judicabunt gratissimi Filii! Sic itaque **BEATUS NOSTER** superatis omnibus vitæ hujus molestiis læta nunc canit epinicia, atque cum Paulo concinit: *Certamen bonum, certavi, cursum absolvi, fidem servavi; quod reliquum, reposita est mihi corona justitiae, quam dabit mihi Dominus in illâ die, justus Iudex, non tantum autem mihi, sed etiam omnibus, qui amant appa-*

apparitionem ipsius. (p) Et quid mirum, quod **BEATUS NOSTER** tam feliciter cursum suum absolverit. Vel enim à puerro, cum Timotheô bonum **JESU CHRISTI** egit militem, juveniles fugit concupiscentias, fidemque semper ac justitiam, charitatem ac pacem cum iis persecutus est, qui invocant Dominum ex purô corde; Paulum athletam imitatus est, quotidiè carnem servam ducens & sub obsequium Servatoris sui redigens, armaturaque spirituali ab ipsô commendatâ probè munitus nunquam aerem verberavit, nec in vanum cucurrit, sed ita semper aliis viam ad salutem æternam ducentem & monstravit & ab hostibus hujus seculi proprio suo exemplo tutam vindicavit, ne aliis prædicans ipse reprobus inveniretur. (q) Ità strenuè militavit per integros ferè triginta annos pro Gloria DEI SUI, & licet ultimis temporibus ob sinistram valetudinem Stationarius factus fuerit, adeò, ut non amplius alacriter currendo omnibus Officii sui partibus ex voto satisfacere valeret,

(p) 2. Tim. IV. 7. 8.

(q) Vid. 1. Cor. IX. 26. 27. Ephef. VI. 10. & seqq. 2. Tim. II. 22. & & in h. l. Jo Andr. Bosii, Exercitat. Philol. Jen. 1673. edit. M. Tob. Eckhard, Diss. de Paulô Athletâ, Witteb. 1688. J. A. Schmid, Diss. de Armaturâ Spirituali, Helmstad. 1701. Salom. Deylingius, Part. I. Observat. Sacr. Observ. 41. tandemque Jac. Lydius, Agonist. Sacr. Franequ. 1700. in 8vo vulgat.

ret, sedendo tamen in sacra loca non sine
flebili præsentium aspectu alienis pedibus de-
portatus, ea quæ potuit pro virili præstitit.
Tandem cum cursus sui terreni persentisce-
ret terminum, mundanis hisce valedicens,
sacratissimo se munivit Viatico, hinc avidis-
simè cupiens dissolvi, benedictione Conjugi
charissimæ atque Liberis impensè dilectis im-
pertitâ, die 6. Aprilis hora IV. pomerid. in-
ter preces atque suspiria adstantium placide
obdormiendo cursum suum finivit, cœleste-
que Brabeum gratiosâ è manu Servatoris sui,
tanquam fidelis servus consecutus est; Spa-
tium Curriculi vitæ suæ annis LXI. & IV.
mens emensus. Afflictæ nunc valde Viduæ,
Filiisque haud parùm tristatis, nec non *Beato*
& sangvine & animo junctis, supremum Nu-
men, solatio Spiritûs sui fortiter succurrat,
aliaque quævis felicia porrò clementer illis
largiatur. Vos verò Cives, quem vivum
honorâstis, & nunc ad metam æternitatis
deventum, frequenti vestrâ præsentia quoad
corpus, in tumulum suum deducite. P.P.

A.R.S. M. DCCXV, XVI.

Calend. Maji.

